

כל כבודה

כשם שכבודו של הכהן הגדול הוא לישיב במקדש כל היום, כך גם כבודה של האישה מתבטא בכך שלא תצא מביתה, שהוא מעין מקדש להשראת השכינה.

והאישה בצניעותה משרישה בבניה את התכונה המופלאה הזו, להיות יושבי מקדש. זו הסיבה שהקב"ה משלם לאישה הצנועה במטבע של כהן גדול.

(הרב זילברשטיין / עלינו לשבח)

"צופיה הליכות ביתה"

"צופיה היא בביתה, נותנת לב על צרכי בני ביתה איך ינהגו באמת וצניעות". (רש"י, שם)

הרי שמידת הצניעות מסורה היא לאישה בייחוד, שהיא תהיה הצופיה והמדרכת בה את בני ביתה.

וזהו עיקר יסוד ההבדלה בין אנשים לנשים. וגם ההפרדה במלבושים וכיוצא בזה, הכל כדי שלא יתחלל כבודה של האישה ותשכון בכבודה תמיד, וכמו שנאמר: "כל כבודה בת מלך פנימה".

(רבי יחזקאל סרנא / דליות יחזקאל)

חבי כמעט רגע

"לך עמי, בוא בחדריך, וסגור דלתך בעדך, חבי כמעט רגע עד יעבור זעם" (ישעיה כו, כ)

דברים אלו נאמרים על זמננו, שבו הניסיונות ברוחניות קשים ונוראים.

תקופה זו, המלאה בניסיונות, היא תקופה קצרה: "כמעט רגע", וכדי להינצל, הפיתרון הטוב ביותר הוא להסתתר, להיכנס אל הבית, "כל כבודה בת מלך פנימה", להתחזק במידת הצניעות.

כך נזכה לשרוד על אף הכל, ולזכות לראות לבסוף בעינינו את הגאולה השלמה.

(האדמו"ר מזוטשקא / הצניעות והישועה)

סודו של עולם

האישה - פשטו של עולם, האישה - סודו; האישה כובש, והאישה נותנת לו כוח לעשות חיל; האישה - משול לגזע האילן, והאישה - משולה למעיין לא אכזב שמתחתינו, הנותן חיים לאילן...

האישה מפעלו רחב, נראה חובק זרועות עולם ומעשי ידיו גלויים לכל, וזהו יתרונה על האישה;

והאישה מפעלה קיים ורושמה לעד, וזהו יתרונה על האישה... שרישומה של האם קיים בבניה לעד, ורישומו של האישה אפשר שיהיה נמחק מזרעו... (הרב א' כי טוב / איש וביתו)

יסוד פנימיות הבית

האישה "דרכו לכבוש", והוא המופקד והאחראי לתיקונו של עולם במלכות ד'. ועל כן יש בו רגש אחריות טבעי לכלליות העולם, וקשה לו להתנתק מן הנעשה בו.

אבל אישה, ש"אין דרכה לכבוש", ובריאתה היא בבחינת "עזר כנגדו" ו"כל כבודה בת מלך פנימה" - הרגשתה הטבעית היא, שעליה לעסוק כל שביכולתה כדי שהפנימיות והעולם הפנימי יפעלו כנדרש.

אישה היא ה'מעמיד' של פנימיות הבית - "כל כבודה בת מלך פנימה", ובהתבוננות מועטת ניתן לגלות כמה מעלות רוחניות נשגבות טמונות בעיסוקה בענייני הבית: חסד, הטבה, אווירה נאותה ועוד.

(דברי הרב קוק שליט"א / מוסף יתד נאמן "בזכות נשים צדקניות", עמ' 19)

לימדונו חז"ל, שהצניעות היא מסגרת הקיום של האישה. עיקר בריאתה - ממקום שהוא צנוע באדם, ועל כל אבר ואבר שניתן בה, צורפה ברכה ומצווה: "תהי אישה צנועה!"

ומכאן, שמהות האישה אינה לצאת אל העולם הגדול, אלא להיפך, היא באה לשמור את המהות הפנימית של הבית, ולכך ניתן גוון ה'צניעות' בכל חלק מבריאתה.

תפקיד האישה להיות חומה לבית, לשמור ולקיים את ייחודם של החיים הפנימיים. ובצניעות נמצא כל כבודה ומעלתה, כמו שאמרנו חז"ל (במדבר רבה א, ג): "יפה היא הצניעות, שנאמר: והצנע לכת עם אלוך, וכן דוד המלך אומר: כל כבודה בת מלך פנימה".

(הרב שלנגר / אוהל רחל, נספח: כוח הצניעות)

זכות השראת השכינה

עיקר השראת השכינה בבית תלויה בדרגת צניעות האישה.

וכן מצינו אצל האבות הקדושים, שהענן היה קשור על אוהל שרה, ושמתה נסתלק הענן, וכשבאה רבקה חזר. הענן על האוהל הוא האות להימצאות השכינה, כמו שנאמר: "כי בענן אראה על הכפרת".

(הרב רוט / במסילה העולה)

בפרשת פנחס מונה התורה את הנשאים אחרי המגפה שהייתה בדבר פעור. לכל משפחה נוספה אות משמו של ד', ה"א בתחילת השם, ויו"ד בסוף השם, כגון: לחנוך - משפחת החנוכי. חתם ד' את שמו על משפחות מיוחסות בישראל, להודיע שנשאר בקדושתם ובצניעותם.

שואל ה"כלי יקר": מדוע האות ה"א לפני יו"ד, הפוך מן המופיע בשם ד'?

ותשובתו: ה"א - שייכת לאישה, ויו"ד - לאיש. אלו האותיות המבדילות בשמותיהם. אם מתנהגים האיש והאישה בקדושה, שכינה שרויה ביניהם. והה"א קודמת, כי קדושת הבית תלויה קודם כל באישה.

(הרבנית ר' אלבוים / "תפקידנו כנשים בימי הרת עולם", בתוך: בית ישראל)